

Всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

КРИМСЬКА СВІТЛИЦЯ

СВІТЛИЦЯ

Видається у Сімферополі

№41 (144) Субота, 14 жовтня 1995 р.

Ціна 2000 крб.

СИТУАЦІЯ У ПАРЛАМЕНТІ ДОВЕДЕНА ДО АБСУРДУ. ЧЕРГОВОГО.

Відколи існує Верховна Рада Криму, вона ніч не може вгамуватися і запрацювати, нарешті, в конструктивному руслі. Щоразу хто-небудь баламутить депутатський корпус. Здавалося, кануло в Лету виступавши ще по дорозі зі влади лідерами РПК/РДК Юрієм Мещковим і Сергієм Цековим кримсько-російська ідея. Та й самі партії і «движень» розпалися, як картковий будинок, осілки не мали під собою твердого ґрунту. А з обранням нового керівництва парламенту переважна більшість депутатів заявила про свій твердий намір працювати у правовому полі Україною і Росією.

Однак не тут те було. З ініціативи про-російськи наплащованих депутатів у парламенті дніми стали збиратися підписи під заявою щодо встановлення в залі... державного прапора Росії та Кримської Федерації. 11 вересня депутати Тетяна Річникова оголосила заяву 51 депутату з цього приходу. Іого автори дали субстанцію «привезли» до 400-річчя від дня народження Богдана Хмельницького і до бажання, аби Крим став мостом дружби між Україною і Росією.

Члени фракції «Республіканська партія Криму» Володимир Трошин і Наталія Красновська внесли до запу державного прапору Росії. Затим біля президії з'явилася членки фракції «Курултая» і розгорнули национальний прапор кримських татар. Депутат Ліля Буджуррова заявила: «Якщо він вважається за можливіше внести до запу прапор іноземної держави, то ми маємо право внести прапор народу, який живе на цій землі».

Фракція «Курултая» внесла також макет з усіма прапорами держав — членів ООН і запропонувала оголосити ВР Криму філію Генеральної Асамблеї ООН. «Ми зробили це

свідомо, — підкresлила Ліля Буджуррова, — щоб довести ситуацію з внесеним російського прапора до абсурду».

Але заявя депутат — одне, а потрібне все-таки рішення парламенту. Оскільки голова ВР Криму Евген Супрунів не має навіть права ставити на голосування питання щодо правомірності заходження в залі прапора іншої держави, він попросив на це дозвіл у сесії. І тут депутатам врешті вистачило здорвого глупду. За таку пропозицію висловилися 36 депутатів.

Все ж у залі залишилися прапори Росії і кримських татар. Ліля Буджуррова зазначила: «Національний прапор кримських татар буде внесений після після того, як в залу винесуть прапор іноземної держави».

У разом з журналістами Е. Супрунік підкреслив, що «внесення до залу прапора Росії — це нонсенс». Спікер наголосив на тому, що згідно з законодавством нашої держави кримська символіка — герб, прапор, гімн — можна використовувати лише разом із державною символікою України. Що й буде, до речі, зроблено після обрання нового керівництва парламенту. Зараз у залах засідань ВР Криму, його президії і в кабінеті Е. Супруніка встановлені державний прапор України і прапор Автономної Республіки Крим. Щоправда, герб поки що лишається кримським.

А над будинком ВР Криму все ще майорить один прапор — автономії.

Е. Супрунік також зазначив, що частина депутатів, які підписали горе兹івську заяву, не розібралися в суті справи і зираються відклади свої підписи. Власне, це і засвідчило наведене вище голосування.

Анатолій КОРСАКОВ.

НАРОДНИЙ РУХ ВІДКРИВАЄ КАРТИ

Після конференції кіровського краївого Руху стали видоми кандидати у депутати Верховної Ради України в округах Києва й області. Новими фігурами від Руху в боротьбі за депутатські мандати є Дмитро Понамарчук (прес-секретар Вячеслава Чорновола), Олександр Мамчич і Йосип Решко.

Сенсацією стало висунення кандидатом у депутати по Індустриальному округу столиці 42-річного директора Центру демократичних реформ Романа Зварича. Він народився в Америці і став першим представником

діаспори, який зрісся американського громадянства на користі українського. Крім цього, Роман Зварич є ініціатором розслідування «кукурудзяної справи» Олександра Ткаченка.

Заступниця генпрокурора України Ольга Колінко, також відома у звязку з «кукурудзяною справою», в останній момент передвадені з Білоцерківського округу до Левандівського округу Львова. Після такі рокировки, на думку багатьох політологів, зустріч Ольги Михайлівни з Олександром Ткаченком у парламентському залі майже гарантована.

Рух-Прес.

«Ми переконані, що наші кандидати є найближчими достойними у своїх округах, і кожен з них потребує в Верховній Раді», — сказав кореспондент «Рух-Прес» керівник виборчого комітету Руху Вячеслав Коваль. Разом з тим Рух поступився десятьма з дев'ятнадцяти округів Києва та області іншим демократичним партіям і го-вій, підтримавши інших кандидатів. Найбільш відомими серед таких кандидатів є Олег Сосин та Анатолій Погрібний.

Світлина Евгена ВЛАСОВА.

З ХВОРОЇ ГОЛОВИ НА ЗДОРОВУ

НОТАТКИ З НАРАДИ ПО ПРЕСІ

Нараду, що зібрала в залі керівників кримських засобів масової інформації, поліграфпідприємств та тих, хто представляє їх в законодавчих і виконавчих органах влади, важко було назвати конститутивною, адже вона запишала по собі численні питання, замість того, що розв'язати наболі. І справа, звичайно, не в амбіціях, не в тому, що серед 220 кримських ЗМІ найбільш уваги було приділено українському часопису — «Кримська світлиця» (поруч, при бажанні, можна поставити хіба що порнографету, якою займається прокуратура). Справа в перекрещенні, спотвореності самих критеріїв, з яких виходив у своєму аналізі-огляді преси основний доповідник — голова комітету у справах преси та інформації при Раді Міністрів автономії В. Букетов.

Адже хоча і поспівався він на необхідності дотримуватися законодавства України та відстоювати державні інтереси, зміст доповіді сумірно з цим тезам майже з точністю до навпаки. Так, вирази не тільки авторитетності, а й об'єктивності у висвітлені подій та зваженості позиції, отже і лідером у відстоюванні оцінок самих інтересів, серед небагатьох інших, було проголошено «Кримську правду». То ж давайте погортимо її підшивку і простежимо, бо дай як вона це робить.

№ 151: «(Крим) Н. С. Хрушев подарил своим верным друзьям по окоте из Киева». «Національно-шовіністами загнан (Крим) на уровень району... превращен в колонию». «Кримськое радио заговорило по языку Степана Бандери». «С переселенцами же из правобережной Украины вышло неожидан-

но, и они начали забывать родной язык и почему-то заговорили на языке Александра Пушкина». «Не хотим жить униженными, бедными, когда нам называют чужую историю, чужой язык». № 163: «Органы государственной власти Украины ведут себя на крымской земле как колонизаторы какой-нибудь Папуасии». № 166: «...С удивлением обнаружили, что на сцене рядом с крымским флагом стоит жесто-блакитный, украинский... Сидеть в зале, где находится этот символ, не просто неуютно, но и оскорбительно». № 168: «...как «кезажники» тратят миллиарды, чтобы Си-Си заговорили по-украински. Да если бы Си-Си услышал эту речь, точно бы умер от смеху». № 174: «Как сообщил нашему корреспонденту депутат ВС Крыма А. Мельников, Совет соотечественников обратился непосредственно в Российской Госдуму, привез ее принять конкретные шаги в поддержку Российской общины Севастополя».

Погодитеся, оригінально «Кримська правда» «відстоє» державний суверенітет України і надто вже незавуальовано висловлює свою «пошану» щодо державної мови та символів... ідеї що тиражуються з номером, кількістю в 80629 примірників. Де вже тут скромним можливостям «Кримської світлиці»!

То ж, може, доповідочик має на увазі інтереси не держави України, а лише Автономну Республіку Крим? В такому разі його тези стають зрозумілими.

Але як ми держава? Аби ми дійсно не були, то, певне, самі б заборонили гроши, будуючи свої стосунки з Україною на

взаємовигідних умовах, як ведеться в усьому світі, а не вимагали у неї всі новіх і нових трипліонів допомоги. До речі, не устергся від цого і сам В. Букетов, порадивши присутньому у залі начальнику головного управління інформаційно-аналітичної роботи Мінресурсу Криму.

Але звісно це не означає, що Крим по-правиле людьми на тільки їм, бо всі його завоювали. Та аби ж це було тільки в давнину! Сьогодні продовжує літися кривава війна в Чечні, під впливом чого логічно впадає до цих сумновисніх слогайдів.

Кримські росіяни, котрі не вважають представників інших етносів «братами своїми меншинами», навряд чи на нас образяться. Но ніяк не пов'язує криваві вчинки певних державних міжвідносин Росії зі своєю власною меншиністю.

А якщо на котому,

вчакає не більше сотні дітей. Що ж до дорослих, які бажають більше відомих познань, то для них узагалі такої можливості не існує, бо не знаєти в Криму юдиних курсів, клубу чи гурту, котрі допомагали б з цим, на що нам нерідко дараються наші читачі.

Але саме зазначені негативні враження на цій нараді спровокували інше. У своєму заключному слові київський представник І. Ставічук забив гол у тиждень, що й В. Букетов. Він не знайшов нічого доцільного, як розкритикувати журнал «Націоналіст», що видається у одному з західноукраїнських регіонів, і який, треба розуміти, гризується тим ж вадам, що і кримська преса (бо інакше до чого ж тоді цей приклад)? «Нашим обов'язком є переворення політичної ситуації на військову», — зачітає промовець. Це, певне, аби кримські українці здригнулися і побігли від кримської мови, окрім деякої, що й статус.

Відгук, однак, може мати інший результат. Медичні працівники висловили побоювання, що до лікарень підуть найбідніші, з nedolodженням версти населення, особливо пенсійного віку, аби безкоштовно похарчуватися якісні

час.

Отак живемо...

Наш кор.

ЛАРИСА БАРЗУТ — ДЕПУТАТ МІСЬКРАДИ

Лариса Михайлівна Барзут, директор Сімферопольської школи-ліцею № 21 нещодавно була обрана депутатом шкірради. Вона — не тільки досвідчений висококваліфікований фахівець-педагог, відмінник освіти, а й щира небайдужа заклопотана загальними проблемами людина. І що нас дуже важливо, — свідомий представник української громади, член Головної управи всесвітнього Конгресу вчителів-україністів.

Але звісно це не означає, що Лариса Михайлівна розподіляє людей на своїх і чужих. Відповіючи за нашу Україну, за гідне місце в ній державної мови, вона не відгороджується від більшого колективу. Пролунала тут навіть не оригінальна, а можна сказати, геніальна думка про те, що Україна входить в правове поле Криму. Як честя для повноправного члена ООН і Ради Європи!

Але на одному з останніх засідань парламенту наші законотворці прийняли у першому читанні проект конституції Автономної Республіки Крим, в якому українська мова визнається державною нарядні з кримськотатарською і російською. Що ж можна було пустити слівозду?

Адже бути в Україні — це бути в кримській державі. Але ж трішки ціна такожу мовному плоралізму, бож творці майбутньої конституції вирішили надати російські мови, окрім державного, ще й статус.

Володимир ШАХНЮК.

Інф. «КС».

Б'ЮТЬ НА СПОЛОХ

Ні для кого не секрет, в якум стані перебувають лікарні заклади. Особливо скрутно з їхкою для хворих. Саме ця обставина змусила головного лікаря Григорія Аверченка бити на сполох. Він звернувся до депутатів районної Ради, керівників сільськогосподарських та промислових підприємств з проханням допомогти. Виступ лікаря не залишився непоміченим. Відгукалися господарства району, насамперед, агрофірма «Дружка народів», завод продовольчих товарів, маслозавод, «Агрокомплекс», «Промвітамін», «Саганок», науково-виробничі об'єднання «Еліта» та багато інших.

Відгук, однак, може мати інший результат.

Медичні працівники висловили побоювання, що до лікарень підуть найбідніші, з nedolodженням версти населення, особливо пенсійного віку, аби безкоштовно похарчуватися якісні

час.

Отак живемо...

Наш кор.

«УКРАЇНА НАВПАКИ»

**З ЛІСТІВ ДО КОМІСІЇ
З ПИТАНЬ КУЛЬТУРИ
І ДУХОВНОСТІ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ**

У найскрутніші дні нашого буття, у найвідповідальніші моменти, коли вирішувалася долга рідної вітчизни, коли постгалося сакральне «бути чи не бути», українські письменники відкладали перо і брали на обзброєння усне слово — палке, емоційне, виважене. Ставали рупорами народних мас, політиками, захисниками рідної мови, своїх і незалежності своєї держави.

Будинок Спілки письменників України на вулиці Банковій, 2, у Києві був тим місцем, де зароджувались таї нині відомі всій країні й далеко за її межами громадські й політичні організації як Товариство української мови імені Тареса Шевченка, Народний Рух, Демократична партія України...

І ось знов письменницький сердіця закалати, забили трибогу: українська нова і культура в небезпеці! У нас будуться будь-яка держава, тільки не українська. Наша рідна українська мова, як це не парадоксально, чужа нам урядівцям і депутатам. Більшість із них вперто і відверто ігнорують її, спілкуючись російською мовою...

Вільміанові колеги! і знову, як в ті роки, коли тут у цих стінах, ми створювали і Товариство української мови ім. Т. Шевченка, і Народний Рух, і Демократичну партію України заснували, — чується злопота, роздроблене: «Чоти вони не сидять над своїми рідьками? Чого лізуть?»

То праправа — не сидиться за робочим столом, уже баґато років не сидиться за українському письменникові, приному хочеться занепітити тих, кому зловісністю на нас дає, що, «іллюзія», що і надалі не буде сидити — аж доти, доки не дистане застосування сьогодніння розбуркані, розірвані та відірвані українського письменника до долої України, за долої найдорожчої і найдешевшої для усіх нас — нашої Державної незалежності.

Письменники, як відомо, дали величезний, а може, і виразливий внесок у виборні нашої державної волі. Тож скоріше підуть вони на загин, аніж потікатися з тим, що до керма Держави, які вони разом з іншими національно-патріотичними силами вибривали, дедалі більші й більші прілипавши нечестів, брудні руки безділанників, торгашів, політичних спекулянтів, тих наївів, котрі відверто не хочуть Української Держави, саботують її інтереси, розгрібають.

То доки апелюємо, маємо апелювати наразі, зібралися тут у найбільшій тризвой! Наїпірше, зваживши, нехай пройніється від нашої тривоговою жежі свідомий громадянин України, котому дорога наша Держава, якому варто відповісти її долої. І це є головна мета нашого зібрання. Усі ж свої стривоження, протестації супроти тих чи інших державно-незалежності процесах адресуємо насамперед Президентам. Він бо гарант державної незалежності, він очолює й урядово-виконавську гілку в Державі.

Отже, перше, на чому спід нагоросити. Упродовж ріду років нам все було неясно, як Україні ми будемо чи маємо намір будувати. Добре, що більш-менш наречі роз'яснило стосовно економіко-соціальних орієнтирів, з більшістю яких ми готові годитися. Але я та саме вже зовсім стало ясно і щодо засад національно-культурного, духовного, мовного облаштування Держави, які вилукують наша найпринципів, найкатегоричніших заперечення. Стало б очевидним, що є цілковита загроза збудувати Україну наявки, НЕУКРАЇНСЬКУ Україну, до того ж, злину, жебрацьку. Боляче усвідомлюють, що з кожним новим днем успіхи у будівництві такої України нервостоять.

Ось дієві прикмети України наявки. Це — держава, на величезній частині території якої духовно-культурне українство відсутнє, ущентлюється, зневажається, нездірка переходить. Це — країна, де урядово-виконавський багатствуючи на мірою править віри спусти і сини колишньої мотузки, персони, проросійські, начені і зорієнтовані з нерідко зоологичною невістю до українського національного відродження.

Це — країна, де шовініст-буруслєць не тільки не відчуває юдиних державних стимулів чи улукоренів, а в звільнені українців за працю за їхнє віданість своїй державі, за патріотизм, а то і віддає наявки про масове побиття, покалючення українців. Вдумаймо, що ж суттєнно сталося 18 липня цього року на Софійському майдані. А стояло те, що було бити саму Україну, саму Українську Державу, саму українській ідеї, саму українську віру, саму українську мову, — все, власне, що об'єднується у слові «українство». Хто спростує, що тут цинізм, погум з боку не окремих службових осіб — будівників і т. п., а саме з боку може, и нечуваної в історії модифікації держави — саме з боку України наявки!

Я сказав: може, і нечувано... Додам: і ніякі! Но тож справді унікальна та державка, яка підтримує те, що її розхід, і наявки — бере під підзор, зневідомує те, що її змінще, поспіші.

Унікальна держава, яка не надає державної підтримки своїй же державній мові. Складається наявість враження, що якби Верховна Рада колишньої УРСР не проголосила 1989 року державності української мови, то незалежна «Україна наявки» цього просто не зробила б.

Тривога наша в тому, що у Києві, в інших містах знову почали отікатися на людей, котрі говорять українською (де-

перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

Що тривоги за долю рідної культури й спонукали письменників внести на чергове засідання президії Ради Спілки письменників України питання про мовно-культурну ситуацію в Україні. На засіданні було створено Комітет захисту української культури в Україні.

З діловоїї Спілки письменників України, яка мала вагу пленіку СПУ, виступив секретар Ради СПУ, голова Всеукраїнського педагогічного Товариства імені Григорія Вачкіса, професор Анатолій Погрібний.

Пропонуємо до уваги читачів «Кримської світлиці» доповідь А. Погрібного, яку ми передруковуємо з газети «Літературна Україна» зі скороченнями.

Перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

Що тривоги за долю рідної культури й спонукали письменників внести на чергове засідання президії Ради Спілки письменників України питання про мовно-культурну ситуацію в Україні. На засіданні було створено Комітет захисту української культури в Україні.

З діловоїї Спілки письменників України, яка мала вагу пленіку СПУ, виступив секретар Ради СПУ, голова Всеукраїнського педагогічного Товариства імені Григорія Вачкіса, професор Анатолій Погрібний.

Пропонуємо до уваги читачів «Кримської світлиці» доповідь А. Погрібного, яку ми передrukовуємо з газети «Літературна Україна» зі скороченнями.

Перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

Що тривоги за долю рідної культури й спонукали письменників внести на чергове засідання президії Ради Спілки письменників України питання про мовно-культурну ситуацію в Україні. На засіданні було створено Комітет захисту української культури в Україні.

З діловоїї Спілки письменників України, яка мала вагу пленіку СПУ, виступив секретар Ради СПУ, голова Всеукраїнського педагогічного Товариства імені Григорія Вачкіса, професор Анатолій Погрібний.

Пропонуємо до уваги читачів «Кримської світлиці» доповідь А. Погрібного, яку ми передrukовуємо з газети «Літературна Україна» зі скороченнями.

Перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

Що тривоги за долю рідної культури й спонукали письменників внести на чергове засідання президії Ради Спілки письменників України питання про мовно-культурну ситуацію в Україні. На засіданні було створено Комітет захисту української культури в Україні.

З діловоїї Спілки письменників України, яка мала вагу пленіку СПУ, виступив секретар Ради СПУ, голова Всеукраїнського педагогічного Товариства імені Григорія Вачкіса, професор Анатолій Погрібний.

Пропонуємо до уваги читачів «Кримської світлиці» доповідь А. Погрібного, яку ми передrukовуємо з газети «Літературна Україна» зі скороченнями.

Перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

Що тривоги за долю рідної культури й спонукали письменників внести на чергове засідання президії Ради Спілки письменників України питання про мовно-культурну ситуацію в Україні. На засіданні було створено Комітет захисту української культури в Україні.

З діловоїї Спілки письменників України, яка мала вагу пленіку СПУ, виступив секретар Ради СПУ, голова Всеукраїнського педагогічного Товариства імені Григорія Вачкіса, професор Анатолій Погрібний.

Пропонуємо до уваги читачів «Кримської світлиці» доповідь А. Погрібного, яку ми передrukовуємо з газети «Літературна Україна» зі скороченнями.

Перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

Що тривоги за долю рідної культури й спонукали письменників внести на чергове засідання президії Ради Спілки письменників України питання про мовно-культурну ситуацію в Україні. На засіданні було створено Комітет захисту української культури в Україні.

З діловоїї Спілки письменників України, яка мала вагу пленіку СПУ, виступив секретар Ради СПУ, голова Всеукраїнського педагогічного Товариства імені Григорія Вачкіса, професор Анатолій Погрібний.

Пропонуємо до уваги читачів «Кримської світлиці» доповідь А. Погрібного, яку ми передrukовуємо з газети «Літературна Україна» зі скороченнями.

Перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

Що тривоги за долю рідної культури й спонукали письменників внести на чергове засідання президії Ради Спілки письменників України питання про мовно-культурну ситуацію в Україні. На засіданні було створено Комітет захисту української культури в Україні.

З діловоїї Спілки письменників України, яка мала вагу пленіку СПУ, виступив секретар Ради СПУ, голова Всеукраїнського педагогічного Товариства імені Григорія Вачкіса, професор Анатолій Погрібний.

Пропонуємо до уваги читачів «Кримської світлиці» доповідь А. Погрібного, яку ми передrukовуємо з газети «Літературна Україна» зі скороченнями.

Перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

Що тривоги за долю рідної культури й спонукали письменників внести на чергове засідання президії Ради Спілки письменників України питання про мовно-культурну ситуацію в Україні. На засіданні було створено Комітет захисту української культури в Україні.

З діловоїї Спілки письменників України, яка мала вагу пленіку СПУ, виступив секретар Ради СПУ, голова Всеукраїнського педагогічного Товариства імені Григорія Вачкіса, професор Анатолій Погрібний.

Пропонуємо до уваги читачів «Кримської світлиці» доповідь А. Погрібного, яку ми передrukовуємо з газети «Літературна Україна» зі скороченнями.

Перше вересня ц. р. українські видання за жалюгідно мізерні тиражі складають лише 3,1 відсотка! Хоч як це не прикро, а на п'ятому році незалежності нашої держави українська мова, література, культура, українська ідея дедалі більше занепадають...

ПІСНІ НАД МОРЕМ

В Ялті, за сприянням міністерства культури України, відбувається концерт-презентація фестивалю «Пісні моря». Якщо в попередні роки цей фестиваль мав широкий резонанс, то цього разу все проходило набагато скромніше. В театрі ім. А. П. Чехова зібрались переважно випадкові публіки. Безпосередній організатор концерту Юрій Богатиков, використовуючи назву фестивалю, що вже завоював певну популярність, насправді представляв своїх власних друзів та колег по сцені. А запрошені він (треба віддати належне) чимало яскравих талантів. Серед них — легендарний співак з Києва Микола Кондратюк, якого знають в усьому світі, а слухачі артисти України Лідія Кондрашевська, Олег Жигалкін, Ніна Шестакова. І кожен виконавець зумів знайти ключики до серця глядачів. Особливо тепло примиали акордеоніста Валерія Ковтуна та будучого програми «Музичний вернісаж» Миколу Свідюка. До речі, українська мова постійно звучала поряд з російською.

По-своєму була цікаво представлена співаками династія Богатикових. Не розчарувала дочка Вікторія. А внука Оксана, що вже виступила стати лауреатом міжнародного фестивалю «Успіх-2000», просто пополнила зал своєю невимушеністю і артистичністю.

Завершив програму сам Юрій Богатиков. Не обійшлось без промов, які чому-то так поблизу колишній «полпред советської песні». Юрій Богатиков заливив, що фестиваль «Пісні моря» буде набирати сил, і в ньому братимуть участь не тільки співаки з Криму та України, а з усією... «нашої великої країни» (!!)

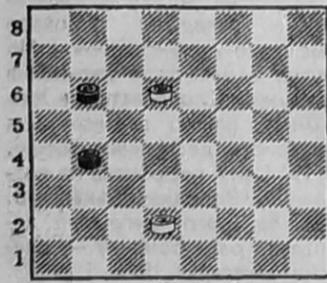
Пісня не знає кордонів, істинно так. Але складається враження, що фестиваль «Пісні моря» не здатен підійти над реальні державні кордони, а задуманий для того, щоб їх розгойдувати.

Наш кор.

Випуск 125-й

ПІДСУМКИ VIII чемпіонату України з шашкової композиції. Розділ стоклікових задач. 1. М. Федоров (Донецьк обл.) — 33,75 очка; 2. Г. Богатирьов (Запорізька обл.) — 33,5; 3. С. Беренштейн (Харків) — 32, 5; 4. Г. Рудницький (Сімферополь) — 29, 25; 5. В. Ричка (Полтава)

8
7
6
5
4
3
2
1
a b c d e f g h

— 24; 6. Б. Могилевський (Житомир) — 21; 7. Л. Свербіненко (Харків) — 18; 8. В. Ячейкін (Київ) — 16; 9. С. Лоіко (Волинська обл.) — 7 очок. 17 творів суддя змагань російський гросмейстер Микола Пустинников оцінив відмінними очками.

А. УВАРОВ (Севастополь). Білі: 19, 20, 24, 31, 32, 35, 43; чорні: 7, 8, 15, 17, 26, 29, 33. Вигравши, 39, 13, 24.

На діаграмі — позиція А. ЛОРЕЛАСА (Бразилія). Вигравши, 1. de7.

ІНДЕКС ІНФЛЯЦІЇ

За даними Мінстату України, індекс інфляції у вересні 1995 року стосовно попереднього місяця склав 114,2 відсотка.

Нагадуємо, що в січні він становив 121,2, у лютому — 118,1, у березні — 111,4, у квітні — 105,7, у травні — 104,6, у червні — 104,8, у липні — 105,2, у серпні — 104,6 відсотка.

ЗАПРОШУЄ КРИМСЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ТЕАТР

14 жовтня прем'єрою опери М. Лисенка та І. Котляревського «Наташка Полтавка» відкриває новий, 41-й театральний сезон Кримського українського музичного театру. І не випадково во same цей твір обрано на відкриття. Українська класика залишається для нас навічнішим джерелом насління.

Другою прем'єрою театру стане мюзикл «Цілу мене, Кет!» американського композитора К. Портера. В основі твору — комедія У. Шекспіра «Приборкання непокірної». Постановку вистави здійснить режисер Б. Мартинов.

В перших числах листопада театр запрошує глядачів на третюю свою прем'єру — виставу-баладу «Колосо-фортуна». В основі оригінального твору вірш ківського поета В. Годулінки, присвячені О. Пушкіну. Музику написав відомий композитор В. Бистряков. В ролі Поета виступить заслужений артист України В. Карпова. Над цією постановкою захоплено працює режисер В. Бутатова.

На базі оркестру театру створено інструментальний ансамбль «Ай-Петрі» (керівник С. Кубанцев). Напередодні відкриття сезону ансамбль запрошує на гастролі в німецьке місто Хайдельберг.

Чимало цікавого чекає нас і в новому сезоні. Театр візьме участь у конкурсі солістів музичних театрів у Краснодарі. Отримано запрошення на фестиваль музичного мистецтва, який проходить в травні — червні 1996 р. у Коленгаєні, та на фестиваль музичних творів у Словаччині.

Театр живе, творить, і в динамічному життєвому плині сьогодення залишається вірним обрамону шляху — служити високому мистецтву, як і подобає музичному театрту.

Світлана ЧОЛКА, керівник літературно-драматургічної частини.

На світлині: сцена з вистави «Сорочинський ярмарок». У ролі Черевка — народний артист України Микола Андрусенко, в ролі Діка — Ніна Шестакова. 21.30 Мір електронних розвлечень.

22.00 Х/ф «Дворіні вагіль».

23.20 «По ту сторону закону».

ТОПОНІМІКА — НЕ ДРІБНИЦЯ

Щоразу, коли пишу свою зворотну адресу, стає не-знатно на душі. Прикро і боляче. Хоч, здавалось б, чого та побиватися! Як різниця, як зв'язь район: Совєтський чи Ічкинський?

Адже основне нині — виживши! Все інші нібити другорядне. Он і найбільший район у Криму називається Ленінським і головні вулиці баґатох кримських міст, селищ, сіл досі, на п'ятому році незалежності України, називаються іменем Леніна.

А назви Кіровського, Красногорського, Красногорського районів, а сквери, вулиці, парки імені Дзержинського, Орджонікідзе? А нудотно-соліднікі Чистенське, Завітне, Лучисте, Ароматне, Розкішне і навіть Кормове зі Славним і Світлим?

Чи ж треба доводити, що імена населених пунктів склалися історично! відзеркаллюючи пам'яті подій тих подій, які жили на цій землі? Думається, ти, хто придумував назви сел, районам, вулицям у Криму впродовж 50 літ (а ваханія перейменувань почалася з 21. серпня 1945 року після прийняття Пр

6. Б. Могилевський (Житомир) — 21; 7. Л. Свербіненко (Харків) — 18; 8. В. Ячейкін (Київ) — 16; 9. С. Лоіко (Волинська обл.) — 7 очок. 17 творів суддя змагань російський гросмейстер Микола Пустинников оцінив відмінними очками.

А. УВАРОВ (Севастополь). Білі: 19, 20, 24, 31, 32, 35, 43; чорні: 7, 8, 15, 17, 26, 29, 33. Вигравши, 39, 13, 24.

На діаграмі — позиція А. ЛОРЕЛАСА (Бразилія). Вигравши, 1. de7.

Індекс інфляції

за даними Мінстату України, індекс інфляції у вересні 1995 року стосовно попереднього місяця склав 114,2 відсотка.

Нагадуємо, що в січні він становив 121,2, у лютому — 118,1, у березні — 111,4, у квітні — 105,7, у травні — 104,6, у червні — 104,8, у липні — 105,2, у серпні — 104,6 відсотка.

Засновники: Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка, Кримська організація Спілки письменників України, трудовий колектив редакції.

Головний редактор Володимир МИТКАЛІК.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГОУЦЬКИЙ — відповідальний секретар; редактор відділу — Данило КОНОНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора